

گفتگوی داریوش فروهر با گزارشگر رادیو صدای آلمان

گزارشگر: گزیده‌ای از سخنان داریوش فروهر درباره‌ی ناآرامی‌های اسلام‌شهر.

داریوش فروهر: در ماه‌های گذشته، حتی می‌شود گفت در سال گذشته، بحران سهمگینی ایران را فراگرفته و کردارهای نادرست سران جمهوری اسلامی، به‌ویژه در زمینه‌ی اقتصادی، مردم را به سیه‌روزی افکنده است. اکنون گروه‌های اجتماعی گوناگون در زندگی روزمره دچار ناکامی هستند. در چنین وضعی طبیعی است که خشم و پرخاش پدید می‌آید و به شکلی خودنمایی می‌کند که نمونه‌های آن در گذشته در گوشه‌وکنار ایران بوده است و، آن چنان که شنیده‌ایم، در پانزدهم فروردین‌ماه، خیزش خودجوش در اسلام‌شهر پدیدار شد. بی‌شک می‌دانید که تهران و بیشتر شهرهای بزرگ و کوچک از یکی دو روز به نوروژ مانده مانند سرزمین‌های اشغالی شده بود و، در فاصله‌های کوتاه، چند تن از نیروهای انتظامی چوب‌دردست و با تفنگ آماده‌به‌شلیک ایستاده بودند؛ چراکه خود دست‌اندرکاران می‌دانستند با افزایش بهای کالاها و خدمات عرضه‌شده از سوی دولت مردم به تنگنای بیشتری دچار می‌شوند. در نخستین روزی که این اشغال کاهش پیدا کرد، مردم اسلام‌شهر، که از فقرزده‌ترین ناحیه‌های جنوب تهران است، به‌پاخواستند و به اعتراض پرداختند. آن‌ها، که از مدت‌ها پیش کمبود آب آشامیدنی دارند و از آب لوله‌کشی بی‌بهراند و کرایه‌های اتومبیل‌ها هم در نتیجه‌ی افزایش بهای بنزین افزوده شده بود، خیلی آرام به تظاهرات پرداختند؛ اما با سرکوب خونین روبه‌رو شدند، زیرا سردمداران جمهوری اسلامی به جای اینکه درصد درمان دردها باشند فقط خو گرفته‌اند که با زورگویی بر سر پا بایستند. با افسوس، پیامد این سرکوب هم کشتار و زندان بود. دستگاه حاکمه البته در آغاز هیچ کدام از این کردارها را نمی‌پذیرفت؛ اما از چند روز پیش رئیس قوه‌ی قضائیه کوشید که خیلی موضوع را جزئی نشان بدهد و از کنار آن بگذرد، اما به هر روی اقرار کرد که شماری کشته شده‌اند و اقرار کرد شماری دستگیر شده‌اند؛ و این نکته پیش می‌آید که مردم بخواهند از سرنوشت دستگیرشدگان آگاه باشند، نه اینکه بعد از چندی آن‌ها هم به خیل کشته‌شدگان افزوده بشوند. به این ترتیب، به گمان من، خیزش خودجوش مردم در اسلام‌شهر نشانه‌ی ناخشنودی همگانی است در اثر وضع بسیار بد زندگی و ناامیدی از اینکه در جمهوری اسلامی وضع بهبود پیدا کند و باید انتظار هم داشت که این خیزش‌ها در گوشه‌وکنار ایران دنبال شود.

برچیدن بساط یکه‌تازی و برقراری مردم‌سالاری در گرو زنده‌داشت همبستگی همگانی است. راه‌های شناخته‌شده‌ای که پیش روست مانند کوشش برای بازسازی اتحادیه‌ها و سندیکاها در هر گروه اجتماعی و پویاتر کردن بازمانده‌ی سازمان‌های سیاسی و سپس پدید آوردن کانون هماهنگی آن‌ها به هر گونه که ممکن است؛ ولی به یاد داشته باشید از پیش نمی‌شود همه‌ی راه‌ها را روشن کرد. مردم ایران در به‌پاخواستن بر ضد ستم و بر ضد قلدری پیشینه‌ی افتخارآمیزی دارند و مردم خیزش مشروطیت را دارند، جنبش ملی شدن صنعت نفت را دارند، انقلاب را دارند و از آن‌ها آزمون بسیار برگرفته‌اند و از پیش نمی‌شود صددرصد گفت چه راه‌حلی پیش روی ماست. در عمل، راه‌حل پیدا خواهد شد. آنچه من اعتقاد کامل دارم پیروزی مردم است علیه ستم و پیروزی مردم است علیه سلطه.

گزارشگر: آقای فروهر، لطفاً، در خاتمه اگر پیامی کوتاه دارید برای ایرانیان خارج از کشور، بفرمایید.

داریوش فروهر: پیام من به ایرانیان بیرون از کشور آن است که بیش از پیش به یاد میهن خود باشند. مردم

زیرستم در این سرزمین بلازده بیش‌وکم به‌پاخاسته‌اند. ایرانیان بیرون از کشور می‌توانند بیش از پیش به روشنگری بپردازند، می‌توانند به طور عملی به پشتیبانی از مردمی که در درون به‌پاخاسته‌اند بپردازند.

من یادم می‌آید که چندی پیش به کسانی گفتم و اکنون به‌خصوص چون شما از آلمان با من صحبت می‌کنید جا دارد یادآور بشوم جوانان بیرون از ایران، که یک زمانی کنفدراسیون را داشتند، چه شکل با دیکتاتوری جنگیدند؛ و من گفتم که جنگی که آن‌ها پیش بردند دست‌کم ده برابر از کوششی که امروز ایرانیان بیرون از کشور بر ضد دیکتاتوری می‌کنند ارزنده‌تر بوده؛ و اما افسوس می‌بینم که کوشش‌ها بیشتر صرف به‌هم‌پیریدن و دشنام‌دهی می‌شود یا، روی دیگر سکه، صرف برپایی سمینارهای پژوهشگرانه و گفت‌ووشنودهای سیاستمداران می‌شود. انتظار این است که، اگر در ایران ندایی می‌برخیزد، به آن پاسخ درست داده شود و با هم‌هی نیرو نمایندگی‌های جمهوری اسلامی زیر فشار ایرانیان قرار بگیرد که به مردم ستم‌کشیده بیشتر از این فشار نیاورند.

گزارشگر: خیلی ممنونم از آقای فروهر. عصر به خیر.